

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év március 29. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Ítéletet:

A parancs iránti engedetlenség vétsége miatt **vádlott**ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. október 3. napján kihirdetett KB.I.96/2011/4. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést megrovásra **enyhíti**.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. október 3. napján kihirdetett KB.I.96/2011/4. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk. 354. § (1) bekezdése szerinti parancs iránti engedetlenség vétségében, ezért 60 napi tétel, napi tételenként 2.500 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, 10 hónapi részletfizetésről, valamint az eljárás során felmerült 3.620 forint bűnügyi költség viseléséről.

A tárgyaláson a vádlott és védője, valamint a katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartottak fenn, majd az ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A védő a törvényes határidőn belül - elsősorban felmentés, másodsorban a kiszabott büntetés enyhítése érdekében - fellebbezést jelentett be.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1164/2012/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Álláspontja szerint a bejelentett fellebbezés alaptalan. Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta, és azokat értékelve - a vádlott tagadásával szemben, mérlegeléssel - helyesen állapította meg a tényállást. A megalapozott tényállásból a vádlott bűnösségére okszerűen következtetett. A bűncselekmény jogi minősítése, illetve a kiszabott büntetés is törvényes. Annak enyhítése nem indokolt, hiszen a napi tételek száma inkább a törvényi minimumhoz közelít, az egy napi tétel összege pedig a törvényi minimummal azonos.

A vádlott védője a fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését fenntartotta. Álláspontja szerint a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007 IRM rendelet 103. § (8) bekezdése alapján a kiadott parancs természetéből nem következett, hogy azt kizárólag azonnal kell végrehajtani, tehát az sem következett belőle, hogy annak legkisebb késedelme az előjárói akarattal való szembehelyezkedést jelentette. A vádlott jogszerűen tartózkodott a pihenőhelyiségben. A parancs végrehajtása mindössze kis késedelmet szenvedett, a biztosítandó helyszínre nem neki kellett kiérkeznie először, ő csak erősítés volt. A bűncselekmény törvényi tényállási elemeinek hiánya a vádlott felmentését indokolja. Amennyiben felmentésre nem lenne törvényes lehetőség, a vádlott kedvező parancsnoki jellemzése, a cselekmény társadalomra veszélyességének csekély foka a kiszabott büntetés enyhítésére adnak alapot.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában ártatlannak vallotta magát. Utalt rá, hogy a parancs azonnali végrehajtását objektív akadályok késleltették. A szolgálati rádiója és a gumibotja beszerzését követően azonban a kötelességének haladéktalanul eleget tett.

A védő által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A felmentésre irányuló fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a vádiratnak a bírósághoz érkezéséhez (2011. június 20.) képest az ügy tárgyalásra kitűzése (2012. július 9.) jelentős (több, mint egy éves) késedelmet szenvedett. Ezzel megsértette a Be. 278. § (1) bekezdésében írt rendelkezést, amely azonban olyan ún. relatív eljárási szabálysértés, ami nem volt lényeges hatással a eljárás lefolytatására. Az elsőfokú katonai tanács egyebekben a tárgyalás során az eljárási szabályokat betartotta. A szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indoklási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni, csupán a személyi körülményeivel kapcsolatban nyilatkozott. Erre figyelemmel a katonai tanács a vádlottnak a nyomozati iratok 24. és 33. nsz. alatti vádlotti vallomásait (24 nsz. alatt a személyi körülményekre vonatkozó nyilatkozatot, illetőleg 33. nsz. alatt a vádlott írásban benyújtott vallomását) a Be. 291. § (1) bekezdése alapján - felolvasással - szabályszerűen tette a tárgyalás anyagává. A tanúkat a szükséges terjedelemben kihallgatta, a nyomozati szakban tett tanúvallomásukat - szükség esetén - szabályszerűen olvasta fel, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokat szabályszerűen tette a bizonyítás anyagává. Nem tévedett a katonai tanács, amikor a terhelő tartalmú tanúvallomásokat és okirati bizonyítékokat fogadta el a tényállás alapjául. Meggyőző, logikus magyarázatát adta annak, hogy miért nem fogadta el a vádlotti védekezést.

A Be. 351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

Megállapítható hogy a vádlott védője a fellebbezésben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkozott, valamely konkrét megalapozatlansági okot sem jelölt meg. Az elsőfokú ítélet meghozatala óta a vádlott személyi körülményeiben bekövetkezett változások rögzítésével azonban a Fővárosi Ítéltáblának a tényállást a Be.352. § (1) bekezdés a) pontja alapján ki kellett egészítenie: „, megváltozott egészségi állapot miatt a vádlott szolgálati viszonya megszűnt. Jelenleg munkanélküli.” A kiegészítéssel a tényállás megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le a következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Megállapítható, hogy az objektum zárása során kiadott parancsot jellegénél fogva azonnal kellett végrehajtani, az abban való szándékos késlekedés egyúttal az előjárói akarattal szembehelyezkedést is jelenti. A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló, a bűncselekmény elkövetésének idején hatályos, 62/2007 IRM rendelet 103. § (8) bekezdése alapján az utasítást az alárendelt ellentmondás nélkül, kellő időben és a legjobb tudása szerint hajtja végre. A normaszövegre figyelemmel tehát az alárendeltnek az ügy összes körülményeiből kell azonnali következtetést levonnia az utasítás végrehajtásának sürgősségét illetően. A vizsgált ügyben az utasítás azonnali végrehajtást igényelt. A vádlott ezzel ellentétes következtetésre nem juthatott. A parancs azonnali végrehajtására irányuló következtetés objektív körülményen alapszik, továbbá a parancsot a vádlottal egy időben szolgálatot teljesítő rendőrök azonnal végre is hajtották.

Az elsőfokú bíróság ugyanakkor helytállóan állapította meg a vádlott előjáróinak tanúvallomása, valamint a rendőri jelentés alapján, hogy a helyszín biztosítása a vádlott nélkül is zökkenőmentesen lezajlott, illetőleg hogy rövid időn belül az akció véget ért, ezért a vádlott cselekménye a szolgálatra jelentős hátrány veszélyével nem járt. Nem tévedett tehát az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott bűncselekményét a Btk. 354. § (1) bekezdésébe ütköző parancs iránti engedetlenség vétségében állapította meg.

A vádlott védőjének a kiszabott büntetés enyhítésére irányuló fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. A vádlott parancsnoki jellemzése kifejezetten kedvező: munkavégzése magas színvonalú, pontos, precíz, kiegyensúlyozott. A másodfokú eljárásban felmerült új körülményre: a vádlott szolgálati viszonyának megszűnésére és az időmúlásra is figyelemmel a vádlott

cselekményének társadalomra veszélyessége az elbíráláskor már igen csekély fokú. Erre tekintettel vele szemben a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen. Ezért az ítélőtábla katonai tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést megrovás intézkedésre enyhítette, a Btk. 71.§-a alapján.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései - a felmerült bűnügyi költség és annak viselése tekintetében is - törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság helyes indokai alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. március 29.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2013. március 29.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Iván Erika
bírószági ügyintéző